

αύξανει δυστροφή τις πρόστιγμα την λύσιν, με διαιλογίους τόσον λωτανούς και με χαρακτήρας ακόμη, ειμπορούμε να πούμε, ώστε τα παιδιά μπορούν να τα διαβάζουν και νά τα πάλισουν χάριν... τών μεγάλων... κτλ. κτλ.

"Η... Εφημερίς τῶν Κυριῶν και πάλιν εἰς τὸ φύλλον τῆς 12 Μαΐου ἐ. ἔ. γράφει:... Από τίνος ὁ κ. Γρ. Σενόπουλος ἥρχεται νά γράψῃ και διὰ τὸν μικρόσκοπον τῶν παιδιῶν. Μεταξὺ ἀλλοι τὸ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον βιβλιάριον του, ἀποβάνει πολύτιμον ἑβδόμιον και διὰ διδασκαλίας και διὰ μητέρας. Ο Ιρωνός Αἰδών δὲν εἶναι ἀνάγκη νά μου ξαναστήλη τὰς λύσεις, διότι ἐδίδρωσα τὸ φεύδωνύμον του.

Καὶ ὁ Καλὸς Γείτων συγχαίρει μὲ πολὺ θερμὰς λέξεις τὴν Ἀττικὴν Νόκτα διὰ τὸ βραδέον της. Ο δέ κ. Φαίδων συγχαίρει τὸν Καλὸν Γείτωνα διὰ μου γράφει περὶ τῶν ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

"Άν πρόκειται νάλλοτες τὸ ὀραῖον σου φεύδωνύμον, Βρευνητά, πρέπει νά εῦρης κανέναν ὡραιότερον. Αὐτὰ ποὺ μου προτείνεις εἶναι πολὺ κοινά. Τι κομψὸν τὸ χαρτὶ τῆς ἐπιστολῆς σου. Πῶς ἀπὸ τὸ παραμικρότερον φαίνεται ὁ καλισθητικός;

Βεβαίως, παλαιό μου φίλη Βασιλίσσα Ταϊτοῦ, έχω περιέργειαν νά μάθω τὸ ἄλλοτε φεύδωνύμον σου, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τὸ ἀλλοθέν δυνάμει σου. Εὔρεις κάτι τοῦ Μολονότι πολὺ με συγκίνησην ἀπὸ τὸ ἀπιστολή σου, εἰς τὴν ὄποιαν τὸν τρυφερὰ περιγράφεις τὴν ἀνάγνωσιν τῶν σχέσεων μας, μολονότι πολὺ ἐπιθυμῶ νά μου γράψῃς, έ, δὲν θὰ σου ἀπαντήσω πλέον ἄν δὲν μου εἴπῃς τὸ δύναμον σου. Εἶναι δρός μου αὐτὸς ἀπαράδεστος νά μένεις ἀγνωστος, οὐτε εἰς τὸν Διαγωνισμὸν μου θὰ συμπεριληφθῆς — δυστυχῶς!

Επειδὸν νά τηρήσῃς τὴν ὑπόσχεσίν σου Νηρής τοῦ Βόρεωτος (αὐτὸν τὸ φεύδωνύμον μου ἔρισε καλλίτερα), καὶ νά μου γράψῃς συγχαίρεις εἰς τὸ γραφεῖον μου νά πάρῃς τὸ ἑφαδόλιον τοῦ τόμου.

Ο Ιριστοφόρος Κολόμβος, ὁ ὅποιος μου ἔγραψε μίαν ἑκτάκτων ὡραίαν ἐπιστολὴν — καὶ τὸν παρακαλῶ αὐτὴν τὴν εὐχαριστοσηνά νά μου την δίδῃ συγχόνεται, —ἀσπάζεται τὸν Καλαμούδη Κέδρου, πρὸς τὸν ὄποιον λέγει, ἄν καὶ δέν τον γνωρίζει, αἰσθάνεται ιδιαίτεραν τινὰ περιπάθειαν, διὰ τὴν ἀφέτειαν ἐν γένει τῶν ἑκαπάτων της εἰς διά της τὰ τέκνα.

Ο Ιριστοφόρος Κολόμβος, ὁ ὅποιος μου ἔγραψε μίαν ἑκτάκτων ὡραίαν ἐπιστολὴν — καὶ τὸν παρακαλῶ αὐτὴν τὴν εὐχαριστοσηνά νά μου την δίδῃ συγχόνεται, —ἀσπάζεται τὸν Καλαμούδη Κέδρου, πρὸς τὸν ὄποιον λέγει, ἄν καὶ δέν τον γνωρίζει, αἰσθάνεται ιδιαίτεραν τινὰ περιπάθειαν, διὰ τὴν ἀφέτειαν ἐν γένει τῶν ἑκαπάτων της εἰς διά της τὰ τέκνα.

Επειδὸν νά τηρήσῃς τὴν ὑπόσχεσίν σου Νηρής τοῦ Βόρεωτος (αὐτὸν τὸ φεύδωνύμον μου ἔρισε καλλίτερα), καὶ νά μου γράψῃς συγχαίρεις εἰς τὸ γραφεῖον μου νά πάρῃς τὸ ἑφαδόλιον τοῦ τόμου.

Ού, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀγωνισθέντας εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας ήσαν παῖδει μου φίλοι, χ. Χ. ὁ Χαλκοκονδύλης, ὁ Βερτός καὶ ἄλλοι. "Δε το μάθη η Μαρουσιώτισσα ή ὅποια μ' ἐρωτᾷ καὶ ἀς δεκτὴ τὸ συγχαρητήριό μου διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς εἰς τὰ διάφορα ἀγωνίσματα" Οσα μου γράψει τὰ εἴπα εἰς τὸν Ἀνανίαν, ἀλλὰ ισα-ἴσα επειδὸν εἶναι ἔχοντος δὲν εδύνωσε ποὺ τον εἶπεν σχολήμον — μά διδόλον.

Ο Μαρουσιώτισσα συγχαίρει τὴν Ἀττικὴν Νόκτα καὶ τὴν ἑρωτᾶ εἰς ποιὸν Σχολεῖον πηγαίνει. Βείσος ζητεῖ νά μάθῃ τὰ δύναματα, η τούλαστον τὰ ἀρχικὰ τοῦ Χιονισμένου Τυμφροτοῦ, τὸν Καλαμούδη Κέδρου καὶ τοῦ Ἀκαράπατον Ποδηλάτου.

Διατὶ τούσι πικρὰ παράπονα, ἀγαπητή μου Χρυσαλίς; Πίστευτε, διὰ πολὺ μ' ἐλύπησες. Σάν νά μου λές, διὰ ἑσχαρίζων τὰ φίλα μου καὶ εἰς ἄλλας μὲν ἀπαντῶ, εἰς ἄλλας δὲ δρι. Μά εἶναι τούτο δυνατόν; "Οχι, ἀγαπητή μου γράψε μου, νά δέης διά τοῦ παντούς. Μὲ πολλήν μου ευχαριστησον ὅτι γνωρίσω τὴν ἀδελφήν σου.

Τοῦ Λευκοῦ Περιστεράχη ασπάζεται τὸ Λευκὸν Ρόδον καὶ τὴν Φίλεργον Χελιδόνα. Νά μη διστάζεις νά μου ζητεῖς δύσκολον, Θραλά, Λευκό μον Περιστεράχη! "Άλλα γιατὶ τούσι παράπονα; Εἴτα σου ἀπαντῶ μὲ τούσι προβυτίαν!

Τοῦ Λευκοῦ Περιστεράχη ασπάζεται τὸ Λευκὸν Ρόδον καὶ τὴν Φίλεργον Χελιδόνα. Νά μη διστάζεις νά μου ζητεῖς δύσκολον, Θραλά, Λευκό μον Περιστεράχη! "Άλλα γιατὶ τούσι παράπονα; Εἴτα σου ἀπαντῶ μὲ τούσι προβυτίαν!

Τοῦ Λευκοῦ Περιστεράχη ασπάζεται τὸ Λευκὸν Ρόδον καὶ τὴν Φίλεργον Χελιδόνα. Νά μη διστάζεις νά μου ζητεῖς δύσκολον, Θραλά, Λευκό μον Περιστεράχη! "Άλλα γιατὶ τούσι παράπονα; Εἴτα σου ἀπαντῶ μὲ τούσι προβυτίαν!

Τοῦ Λευκοῦ Περιστεράχη ασπάζεται τὸ Λευκὸν Ρόδον καὶ τὴν Φίλεργον Χελιδόνα. Νά μη διστάζεις νά μου ζητεῖς δύσκολον, Θραλά, Λευκό μον Περιστεράχη! "Άλλα γιατὶ τούσι παράπονα; Εἴτα σου ἀπαντῶ μὲ τούσι προβυτίαν!

Τοῦ Λευκοῦ Περιστεράχη ασπάζεται τὸ Λευκὸν Ρόδον καὶ τὴν Φίλεργον Χελιδόνα. Νά μη διστάζεις νά μου ζητεῖς δύσκολον, Θραλά, Λευκό μον Περιστεράχη! "Άλλα γιατὶ τούσι παράπονα; Εἴτα σου ἀπαντῶ μὲ τούσι προβυτίαν!

"Ἔχει κάποιαν χάριν τὸ ποιηματάρι σου, Ήσυχος Ἀεράκης, ἀλλὰ γλωσσαν καὶ μέτρον πολὺ ἄνωμαλα. Ἐν συνόφρω μοῦ ἔρεσε καὶ σε συγχάρω. Ός πρὸς τὰ πνευματικὰ ἀσκήσεις ἔχει λοιπὸν ὑπομονήν! Περιέρχεται τὸ φεύδωνύμον τῆς ἀδελφῆς σου καὶ την ἀσπάζειμαι.

Ποιητικώτατα περιγράφεις τὸν κῆπον σου, Αἴρα τοῦ Φαίδρου, εἰς τὸν ὄποιον τόσον ὡραῖας διέρχεσαι στημάτα. Ή καλλιέργεια τῶν ἀνθέων που τόσον ἀσπάζεται, ἀποβάνει πολύτιμον ἑβδόμιον καὶ διὰ διδασκαλίας καὶ διὰ μητέρας.

"Ο Ιρωνός Αἰδών δὲν εἶναι ἀνάγκη νά μου ξαναστήλη τὰς λύσεις, διότι ἐδίδρωσα τὸ φεύδωνύμον του.

Καὶ ὁ Καλὸς Γείτων συγχαίρει μὲ πολὺ θερμὰς λέξεις τὴν Ἀττικὴν Νόκτα διὰ τὸ βραδέον της. Ο δέ κ. Φαίδων συγχαίρει τὸν Καλὸν Γείτωνα διὰ μου γράφει περὶ τῶν Καλῶν Γείτωνα διὰ μου γράφει περὶ τῶν Βασιλίσσης.

"Επειδὸν καὶ τὸν Βασιλίσσης

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ Διάλογοι στελλούσαι μέχρι 18 Ιουνίου 1896

284. Συλλαβούργειρος.

Τὸ πρότον μου εἶναι νησί, τὸ δεύτερον μου γράμμα, τὸ τρίτον μου πολὺ μετέριον ὃ κλέπτων ἄλλου πράγμα, τὸ σύνολον μου δὲ πτηνὸν κατατάμαρν χειμερινόν.

285. Συνεχεῖς γρεφος.

Εψηλὸν τὸν θερμόν της τοῦ Συριανοῦ, Σεργίου Εψηλούριου δραχ. 7.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 8.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 9.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 10.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 11.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 12.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 13.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 14.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 15.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 16.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 17.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 18.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 19.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 20.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 21.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 22.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 23.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 24.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 25.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 26.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 27.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 28.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 29.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 30.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 31.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 32.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 33.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 34.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 35.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 36.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 37.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 38.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 39.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 40.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 41.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 42.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 43.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 44.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 45.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 46.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 47.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 48.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 49.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 50.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 51.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 52.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 53.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 54.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 55.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 56.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 57.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 58.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 59.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 60.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 61.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 62.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 63.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 64.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 65.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 66.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 67.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 68.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 69.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 70.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 71.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 72.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 73.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 74.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 75.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 76.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 77.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 78.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 79.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 80.—Εἴναι τοῦ θερμούριου δραχ. 81.—Εἴ

προτροκάς τῶν ιθαγενῶν, ἔκυψε καὶ ἡστάσθη τὴν χειρά της.

Αὐτὴν τὴν φορὰν σειρὰ κλονισμῶν ἐπηρολούθησεν. Οὕτως ὥστε ὁ θαυματοποὺς μετεβλήθη εἰς ἀκροβότην. Μετὰ δύο ἀλματῶν κινδυνώδη ὅσον καὶ ἀκούσια, ἥλθε πάλιν καὶ ἐπεσε ἐν τῷ μέσῳ τῶν καταπλήκτων συμπατριωτῶν του!

Ἐν τούτοις τὸ θύμυκητὸν ἀπλούστατον. Οἱ κλονισμοὶ ἑκεῖνοι προήρχοντο ἀπὸ μικρὰν ἡλεκτρικὴν στήλην, τὴν ὃ ποίαν ἡ Κορνηλία εἶχε κρυμμένην εἰς τὸ θυλάκιόν της. Ναί, ἀπὸ μίαν φορῇ τὴν ἡλεκτρικὴν στήλην, ἡ ὅποια την ἔχρησίμευε διὰ νὰ μεταβάλλεται εἰς ἡλεκτρικὴν γυναῖκα!

«Ἄ! γυναῖκα! γυναῖκα! ἀνέκραζεν ὁ Κασκαμπέλ θλίβων τὴν Κορνηλίαν εἰς τὰς ἀγκάλας του, χωρὶς νὰ πάθῃ τίποτε, διότι ἐννοεῖται ὅτι ἡ σύζυγός του δὲν ἔθλιψεν αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ κομβίον τῆς ἡλεκτρικῆς στήλης. Ή τιμὴ τῆς οἰκογενείας ἔσωθη.

— Διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ! προσέθεσεν δὲ Σέργιος. Τῷ δόντι, ἡ ἔχπληξις τῶν ἄγριων δὲν περιγράφεται! Τι γὰρ ἐφαντάζοντο ἀρχαὶ διὰ τὴν γυναικανά αὐτὴν τὴν θαυμαστήν, ἡ ὅποια εἶχε τὸν κεραυνὸν εἰς τὴν διάθεσίν της! Νά σε κεραυνοβολῆ μᾶλις τῆς πάσης τὸ χέρι! Α, βέβαια δέν ἡμποροῦσε νὰ εἴναι ἄλλη παρ' αὐτὴ ἡ σύντροφος τοῦ Μεγάλου Πνεύματος, ἡτις ηὔδοκησε νὰ κατέλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν γῆν καὶ νὰ ὑπανδρευθῇ εἰς δεύτερον γάμον τὸν Κασκαμπέλ!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

ΑΠΟ ΓΙΟΥΚΩΝ ΕΙΣ ΠΟΡΤ-ΚΛΑΡΑΝΣ.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἴδιας ἡμέρας, καθ' ἣν ἔδθη ἡ ἀξιομνημόνευτος ἑκείνη παράστασις, εἰς συνδιάσκεψιν, εἰς τὴν δοκίαν ἔλαβε μέρος ὅλη ἡ οἰκογένεια, ἀπεφασίσθη νάναχωρήσουν τὴν ἐπιοῦσαν.

Ἔτοι φανερὸν — ἐσκέπτετο εὐλόγως ὁ Κασκαμπέλ, — ὅτι ἀνὴθελε νὰ ἐνισχύσῃ τὸ προσωπικὸν τοῦ θάσου του διὰ τῆς προσλήψεως νέων μελῶν, θὰ εὐρίσκετο μὰ τὴν ἀλήθειαν εἰς ἀμηχανίαν ποιῶν νὰ προτιμήσῃ ἀπὸ τοὺς ιθαγενεῖς ἑκείνους τῆς Ἀλάσκας. Μολονότι ἐπληγώθη ἡ παλλιτεχνικὴ του ριλαυτία, δὲν ἡδύνατο παρὰ νὰ ὑμολογήσῃ ὅτι οἱ Ἰνδοὶ ἑκεῖνοι ἐπέδιον θαυμασίως εἰς τὰ ἀκροβατικά. Εἴτε ὡς ἀθληταί, εἴτε ὡς ἀκροβάται, εἴτε ὡς ταχυδακτυλουργοί, εἴναι βέβαιον ὅτι θὰ διέπρεπον καὶ θὰ ἐθαυμάζοντο εἰς οἰονόθητο μέρος τοῦ κόσμου. Κατὰ μέγα μέρος τοῦτο ὠφελεῖτο εἰς τὴν ἔξασκησιν, ἀλλὰ βεβαίως τὸ περιστέρον ὠφείλετο εἰς τὴν φύσιν, ἡ ὅποια τοὺς ἐπλαστοὺς ἰσχυρούς, εύκινήτους, ἐπιδεξίους. Ἄδικον θὰ ἦτο νάρνηθη κανέται ὅτι ἐφάνησαν ἐφάμιλλοι τῶν Κασκαμπέλ! Εὔτυχως, χάρις

εἰς τὴν ἐφευρετικότητα τῆς «βασιλίσσης τῶν ἡλεκτρικῶν γυναικῶν», τὴν τελείκην νίκην κατήγαγεν ἡ οἰκογένεια.

Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γιουκών — ἀπλοῖκοι ἀνθρώποι ὡς επιτητοπλεῖστον καὶ ἀρχετά ἀμφιθεῖς, — δὲν ἔξεπλαγχασαν ὀλιγώτερον τὴν ιθαγενῶν ἀπὸ τὰ διαδραματισθέντα ἐνώπιον των.

Οπωςδήποτε ἐλήφθη φροντὶς νὰ μή τοις ἀποκαλυφθῇ τὸ μυστικόν, διὰ νὰ μείνῃ μὲ δόλην τὴν αἰγάλην τῆς ἡ Κορνηλίας. Ως ἐκ τούτου, τὴν ἐπομένην, δὲν ἔλθουν κατὰ τὸ σύνηθες νά την ἐπισκεφθοῦν, καὶ ἀρχετά ἀμφιθεῖς, — δὲν εἶναι εἰς τὸν διευθυνόθητο ἀμέσως νοιοδυτικά, διὰ νὰ φθάσεται εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, δῆμος οἱ Εὐδρόμοις οἱ ιχιάι, οἱ οἰκιστές τοῦ Δρουστάρι ἐν Νορβηγίᾳ.

— Εν τούτοις τὸ θύμυκητὸν ἀπλούστατον. Οἱ κλονισμοὶ ἑκεῖνοι προήρχοντο ἀπὸ μικρὰν ἡλεκτρικὴν στήλην, τὴν ὃ ποίαν ἡ Κορνηλία εἶχε κρυμμένην εἰς τὸ θυλάκιόν της. Ναί, ἀπὸ μίαν φορῇ τὴν ἡλεκτρικὴν στήλην, ἡ ὅποια την ἔχρησίμευε διὰ νὰ μεταβάλλεται εἰς ἡλεκτρικὴν γυναῖκα!

— «Ἄ! γυναῖκα! γυναῖκα! ἀνέκραζεν ὁ Κασκαμπέλ θλίβων τὴν Κορνηλίαν εἰς τὰς ἀγκάλας του, χωρὶς νὰ πάθῃ τίποτε, διότι ἐννοεῖται ὅτι ἡ σύζυγός του δὲν ἔθλιψεν αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ κομβίον τῆς ἡλεκτρικῆς στήλης. Ή τιμὴ τῆς οἰκογενείας ἔσωθη.

— Διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ! προσέθεσεν δὲ Σέργιος.

Τῷ δόντι, ἡ ἔχπληξις τῶν ἄγριων δὲν περιγράφεται! Τι γάρ τι φαντάζοντο ἀρχαὶ διὰ τὴν γυναικανά αὐτὴν τὴν θαυμαστήν, ἡ ὅποια εἶχε τὸν κεραυνὸν εἰς τὴν διάθεσίν της!

— Νά σε κεραυνοβολῆ μᾶλις τῆς πάσης τὸ χέρι! Α, βέβαια δέν ἡμποροῦσε νὰ εἴναι ἄλλη παρ' αὐτὴ ἡ σύντροφος τοῦ Μεγάλου Πνεύματος, ἡτις ηὔδοκησε νὰ κατέλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν γῆν καὶ νὰ ὑπανδρευθῇ εἰς δεύτερον γάμον τὸν Κασκαμπέλ!

— Προσοχή, παιδία! ἔλεγεν ὁ Κασκαμπέλ οἱ ἀμαξοποιοί δὲν εἶναι ἀρθοντοὶς αὐτὸν τὸν τόπον, καὶ τὶ θὰ γίνωμεν!

— Υπῆρχον ἀχόμη καὶ μερικὰ παραποτάμια, τὰ ὅποια ἐπρεπε νὰ διέλθουν. Εὔτυχως κατὰ τὴν ἐποχὴν ἑκείνη τὸ ίδωρ των ἀρχετά ἀβαθές καὶ δὲν ἔδισκολεύθησαν νὰ εύρουν τὰ ρίχα καὶ εὔκολα μέρη.

— Ίνδονος συνήντων διάλιγίστους ἡ διόλου εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς χώρας, τὴν ὅποιαν κατέκλυζον ὅλοτε αἱ φυλαί, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν φυλὴν τῶν «Ἀνθρώπων τοῦ Μέσου» ή ὅποια συγέδον ἔξελιψε σήμερον. Απὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διήρχετο καμμία οἰκογένεια, διευθυνόμενη πρὸς τὴν νοιοδυτικὴν ἀκτήν, διὰ νέλιεύση κατὰ τὸ φυγήπωρον.

— Άλλως τε δὲν ἐπρόκειτο ἀχόμη νὰ ἔξελθουν ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ Γιουκών. Θὰ ἔβαδιζον κατὰ μῆκος τῆς δεξιᾶς ὅχθης τοῦ ποταμοῦ μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ Νέλου, θὰ διήρχοντο διὰ τοῦ χωρίου Νυκλακαγέττη, ἑκείθεν δὲ μέχρι τοῦ φρουρίου Νουλάτου, ἡ ἀπόστασις ἡτοῖ διγδούκοντα λευγάν. Η ἀμάξα τότε θὰ ἄφινε τὸν ποταμὸν Γιουκών, διὰ νὰ διευθυνθῇ κατ' εὐθείαν πρὸς δυσμάς.

— Ο καιρὸς ἐξηγολούθει νὰ εἴναι εὐνοϊκός, αἱ ἡμέραι θερμαί, ἀνὴθελε νὰ πάθῃ τὴν ἀλήθειαν εἰς ἀμηχανίαν ποιῶν νὰ προτιμήσῃ ἀπὸ τοὺς ιθαγενεῖς ἑκείνους τῆς Ἀλάσκας. Μολονότι ἐπληγώθη ἡ παλλιτεχνικὴ του ριλαυτία, δὲν ἡδύνατο παρὰ νὰ ὑμολογήσῃ ὅτι οἱ Ἰνδοὶ ἑκεῖνοι ἐπέδιον θαυμασίως εἰς τὰ ἀκροβατικά. Εἴτε ὡς ἀθληταί, εἴτε ὡς ἀκροβάται, εἴτε ὡς ταχυδακτυλουργοί, εἴναι βέβαιον ὅτι θὰ διέπρεπον καὶ θὰ ἐθαυμάζοντο εἰς οἰονόθητο μέρος τοῦ κόσμου. Κατὰ μέγα μέρος τοῦτο ὠφελεῖτο εἰς τὴν ἔξασκησιν, ἀλλὰ βεβαίως τὸ περιστέρον ὠφείλετο εἰς τὴν φύσιν, ἡ ὅποια τοὺς ἐπλαστοὺς ἰσχυρούς, εύκινήτους, ἐπιδεξίους. Ἄδικον θὰ ἦτο νάρνηθη κανέται ὅτι ἐφάνησαν ἐφάμιλλοι τῶν Κασκαμπέλ!

— Ισως τάχορήσῃ τις ὅτι παρόμοιον ταξιδίουν ἐξετελεῖτο ὑπὸ τόσον εύνοικον, ὅρους. Αλλ' οὕτω συμβαίνει εἰς τὴν ἔξασκησιν, ἀλλὰ βεβαίως τὸ περιστέρον ὠφείλετο εἰς τὴν φύσιν, ἡ ὅποια τοὺς ἐπλαστοὺς ἰσχυρούς, εύκινήτους, ἐπιδεξίους. Ἄδικον θὰ ἦτο νάρνηθη κανέται ὅτι ἐφάνησαν ἐφάμιλλοι τῶν Κασκαμπέλ! Εὔτυχως, χάρις

εἰς τὴν ἐφευρετικότητα τῆς «βασιλίσσης τῶν ἡλεκτρικῶν γυναικῶν», τὴν τελείκην νίκην κατήγαγεν ἡ οἰκογένεια.

Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γιουκών — ἀπλοῖκοι ἀνθρώποι ὡς επιτητοπλεῖστον καὶ ἀρχετά ἀμφιθεῖς, — δὲν εἶναι εἰς τὸν διευθυνόθητο ἀμέσως νοιοδυτικά, διὰ νὰ φθάσεται εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, δῆμος οἱ Εὐδρόμοις οἱ ιχιάι, οἱ οἰκιστές τοῦ Δρουστάρι ἐν Νορβηγίᾳ.

— Επιταπειράστηκε τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ φθάσεται εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, δῆμος οἱ Εὐδρόμοις οἱ ιχιάι, οἱ οἰκιστές τοῦ Δρουστάρι ἐν Νορβηγίᾳ.

— Επιταπειράστηκε τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ φθάσεται εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, δῆμος οἱ Εὐδρόμοις οἱ ιχιάι, οἱ οἰκιστές τοῦ Δρουστάρι ἐν Νορβηγίᾳ.

— Επιταπειράστηκε τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ φθάσεται εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, δῆμος οἱ Εὐδρόμοις οἱ ιχιάι, οἱ οἰκιστές τοῦ Δρουστάρι ἐν Νορβηγίᾳ.

— Επιταπειράστηκε τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ φθάσεται εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, δῆμος οἱ Εὐδρόμοις οἱ ιχιάι, οἱ οἰκιστές τοῦ Δρουστάρι ἐν Νορβηγίᾳ.

— Επιταπειράστηκε τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ φθάσεται εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, δῆμος οἱ Εὐδρόμοις οἱ ιχιάι, οἱ οἰκιστές τοῦ Δρουστάρι ἐν Νορβηγίᾳ.

— Επιταπειράστηκε τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ φθάσεται εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, δῆμος οἱ Εὐδρόμοις οἱ ιχιάι, οἱ οἰκιστές τοῦ Δρουστάρι ἐν Νορβηγίᾳ.

— Επιταπειράστηκε τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ φθάσεται εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, δῆμος οἱ Εὐδρόμοις οἱ ιχιάι, οἱ οἰκιστές τοῦ Δρουστάρι ἐν Νορβηγίᾳ.

Τὸ νεώτατον βιβλίον

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

πῖοι μονόδογοι διάλογοι καὶ δραμάτια
δι' ἑρθὲς Σχολείων καὶ Οἰκογενεῶν
Εξέδοθή ύπο τοῦ Γραφείου τῆς "Διαπλάσεως".

Τιμάται φράγκα 2

ΑΔΔΗΔΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Σ' ἑρθέδουναν λοιπόν, Μαρίδα τοῦ Φαλήρου, οἱ στῆχοι διὰ τῶν δοκίων ὁ Σουρῆς ἀνήγειρε τὴν ἔκδοσιν τοῦ Παιδικοῦ Θεάτρου; "Ἄσ φαιδρυνδοῦ καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι μου, δύο δὲν ἀνέγνωσαν τὸν Ῥωμῆρην, τὸν παρελθόντος Σαββάτου. Ιδού τι ἔγραψε:

Τῶν «Παιδῶν ἡ Διάπλασις» τὸ περιοδικόν,
Ἐξέδοθε τὸ Θέατρον τὸ μάλα Παιδεῖστ.
Κ' αὐτὸ τὸ χρησιμάτων καὶ ἐπέραστον βιβλίον.

Συνέγραψε Γρηγόριος Σενόπουλος ὁ πάνυ,
Πρὸς χρήσιν διων τῶν μικρῶν καὶ διων τῶν

[Σχολείων].
Κ' ἡ γλῶσσα καθειδὸς παιδιοῦ οὐ γίνεται ὅρδαν.

"Ἄ, Χαλασμὲ Κόδομον, δι τὸ ἄλλο θέλεις, ἀλλὰ γροματόσημα δὲν ἔχω νὰ σου στέλω. Μοῦ τὰ πέροναν διὰ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Ἀνανία. "Ἄν εἶχες μάλιστα νὰ μου στέλῃς μερικὰ θά με ὑπερένεις. Θέλω κ' ἔγω νὰ κάμω μίαν σειράν ἐκ τῶν Ἀναμνησιῶν καὶ δέν τὸ κατορθώνω.

Πετά ἀπὸ τὴν γράφη τῆς ἡ ἀγαπητῆ μου Θεάτρη, διότι κατώρθωσε νὰ μου κάμη μίαν νέαν φίλην, μίαν νέαν συνδρομήτριαν. Μοῦ γράψει ὅτι εἶνε χαριτωμένο καὶ πολὺ ἔυπυγο κοριτσάκι, μόλις δύτιδε ἔτῶν. Σ' εὐχαριστῶ πολὺ, Θέτις, ποὺ τόσον μ' ἀγαπᾶς καὶ τὸ ἀπόδυνεις, καὶ σὲ παρακαλῶ νά μου φιλήσεις τὴν Μαρζαΐταν καὶ νὰ της εἴπης νά μου γράψῃ καὶ αὐτῆ. Σοῦ λέτειδα τὸ «Παιδικὸν Θέατρον».

Μὴ διστάζεις νὰ λέγεις, Χρυσάπετε, ἔκεῖνο τὸ δοκίον νομίζεις ὅτι εἶνε ὅρδον. Αἱ παρατηρήσεις σου ἔρχον δρόβιταις. "Άλλα τι νὰ γίνη... τὰ λόθι εἶναι διὰ τῶν ἀνθρώπους. Καὶ ὁ Ἀνανίας; βλέπεις, ἔνθρωπος εἶνε... . Νά μου φιλήσης γλυκά τους ἀδελφούς σου.

"Ἔγω—μοῦ γράψεις ἡ χαριτωμένη Μαργαρίτα,—ἡ ἀδελφή μου, ἡ μίκρα ἀνέψιο μου καὶ αἱ ἔξαδελφαί μου ἔχαλασσαν τοῦτον τὸν μῆνα δύο λεύγην ὑποδήματα μὲ τοὺς Ολυμπιακοὺς Ἀγῶνας. Τὶ κρίμα νὰ μὴν ἥμεδα ἄρροια, θά ἐμπούσαρε τὸν Ἐβλίδα εἰς τὴν ἀλλην τεραστίαν [τὶ λόγος!]. Σοῦ τὰ γρίφω αὐτὰ δὲν νὰ εἴπῃς τοῦ κ. Φαιδωνος, ὅτι διχι μόνον τὰ ἄγρια, ἀλλὰ καὶ τὰ κοριτσιά ἔχουν ἔνθουσιασθεῖ μὲ τοὺς ἀγῶνας. Τὰ εἴπα, φιλάττε μου, τοῦ κ. Φαιδωνος, δὲν ποτὲς σὲ συγχάρεις. "Άλλα νὰ ιδούμεν τὶ λέγεις καὶ ὁ πατέρας σου, ποὺ χαλάξ τόσο παπούς.

Μὲ πολλήν μου εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσα τὴν ἔκθεσίν σου, "Ἐλεικωρίας Παρθένε. Παρατηρῶ ὅτι δύον πηγαλνεῖς, προσδεύεις. Ἡ "Μαραθώνος νίκη" ἡ το ἀσυγκρίτως ἀνωτέρᾳ ἀπὸ τὰς ἔκθεσις ποὺ μου ἔστειλες δίλοτε. Τὸ τέλος μάλιστα μ' ἔνθουσασε πολὺ. Σὲ συγχαίρω. "Άλλα διστάθεις νάλλαξης φευδώνυμον; "Ιφρέσ το αὐτὸ ποὺ εἶναι τὸσον ὀρχίον!

"Ἀργάτερα θὰ ἀρχίσων πάλιν νὰ δημοσιεύω κινείους συνδιασμούς, Τέλ-Τάξ, ἀλλὰ μή μου στείλης διότι ἔχω ἀρκετούς. Μελέτα διὰ νὰ φανῆταις ἀσπρορόσπωτος ἀνώπιον τῶν τρομερῶν καὶ φαερῶν αὐτῶν Ἐπιθεωρητῷ. "Ά, θὰ εἶναι πολὺ αὐστηροί καὶ νὰ το ἡσέυρης, ἔχω θετικά πληροφορίας.

"Ο Κομφρόνιος στέλλει πολλὰ χαριτώσματα

τοὺς τὸν Δον-Κεχρότηρ, τὸν ὄποιον, λέγει, νομίζεις ὅτι γνωρίζεις. Κ' ἔρωτῇ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μάθῃ τὸνομά του, διὰ νὰ τον γνωρίσῃς καλλιτέρα.

Σὲ συγχαίρω, Κολοσσὲ τῆς Ῥόδου, διὰ τὰς ἀδηλωτὰς σου προδόσις, Γυμνάζου, παιδί μου. γυμνάζου, ἀφ' οὐ τὸσον σ' ἐνθαρρύνουν οἱ εἰδομένοις. Φάντασαι πάσην ἀγαλλίασιν θὰ σισθενθῇ διὰ ποτὲ δοξασθῆ τὸ δυνομά σου.

"Ακουσει λοιπόν, Ἡρώεικη Πάργα, τι μου γράψεις ἡ Κερκυραϊκὴ Μέλισσα: «Σᾶς παρακαλῶ προσέτι νά εἴνεται εἰς τὴν Ἡρ. Πάργα, τοῦ ἀν αὐτῆς εἰκένεργη τὴν ἐνδυμασίαν μου, ἔγω, διὸ δὲν ἀφάλλω, εἰσένωμα τὸ δυνομά της. (Δέν το εἰκένεργες ὅμως, Κερκυραϊκὴ Μέλισσα: δὲν εἶνε αὐτὸ ποὺ μου γράψεις). "Ἡ ἐνδυμασία μου πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἡτο τοιαύτης τούρα δὲ τελευταῖς εἰσί μιαν μ' ἀγαπᾷ καὶ ειναι εἰς τὸ στῆθος εἰσήχημα διὸ ἀγκυρών, καὶ τὰς καθημερίνας ναυτικὰ μπλὲ χωρὶς καμπίαν ἀγκυρών. Τὰς δὲ ἔστρατες καὶ Κυριακάς, ἀπὸ τῆς Ἀναλήφεως, πέρων τὴν ἔνδυμασίαν: Ιον ὑποδηματα κιτρίνα, Βαθέα: Σον πανταλόνιαν μπλὲ καὶ αὐτὸ βαθέα. Ζον μ' αγιαν μπλὲ καὶ αὐτήν βαθέα μὲ τὰς δέξιες: DOBRHAN RTYC(;) Λαζ Πέλον φάθινον = τρίσαν.» Εδῶ σὲ θέλω τώρα, Ἡρώεικη Πάργα!

"Μή τοις καμπίαν ἀνυστηλαν, Φοῖθε "Απόλλορ": δὲ Ἀνανίας σε ἐπυγχώρησεν, διότι καὶ οἱ δοσοὶ τοῦ πόρου ἀσχημονοῦν. "Ά, δὲν δίδεις αὐτὸς σημασίαν εἰς τὴν σωματικὴν ὡριδότητα καὶ διὸ ἔχεις τὴν μακροθυμίαν νὰ συγχωρῇ καὶ νὰ γελᾷ..

"Αὐδρέα Κολιαλέκη, δὲ Φοῖθος: "Απόλλον σὲ συγχαίρεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σου εἰς τὸν 44ον Διαγωνισμὸν καὶ διὰ τὴν δημοσιεύσιν τῆς εἰκόνος σου. Μάθε το.

"Η Σροτὴ Ἀμμουδιά, δὲ δοπιαί εἶνε ζετρελαμένη μὲ τὸ "Παιδικὸν Θέατρον" καὶ προπάνω μὲ τὸ "Καινούργιο Φόρεμα" μὲ παρακαλεῖσθαι τὸν διαβεβαίων τοὺς ἀστασμοὺς τῆς εἰς τὴν Ἐλλήνης Καλλιτεχνίαν καὶ εἰς τὸν δεξιὸν πηνοῦν, εἰς τὴν ιστοτάπητην βαθύμιαν ἐπιρρομα, εἰς τὴν μεσαίαν πηγερος καὶ εἰς τὴν ἀνωτάτην μουσικὴν ὄργανον.

"Επότισμα: — Πόσα ζεῦγη περιστέρια ἔχεται τώρα: ηρώων τὸν Νίκον ὁ θεός του.

"Είχαν πενταπλασιασθῆ, ἀλλὰ αὐτὸν τὸν μηνικαὶ έστραμψε δώδεκα ζευγάσια καὶ μᾶς μειεύνων πίλιν δοσα μείχατε δωτή.

"Πόσα ζεῦγη τω τείχης τοῦ Κορηνηλίας — Εστάλη υπὸ τοῦ Οικουσελήου Κρέον,

266 Πρόβλημα.

"Πόσα ζεῦγη περιστέρια ἔχεται τώρα: ηρώων τὸν Νίκον ὁ θεός του.

"Είχαν πενταπλασιασθῆ, ἀλλὰ αὐτὸν τὸν μηνικαὶ έστραμψε δώδεκα ζευγάσια καὶ μᾶς μειεύνων πίλιν δοσα μείχατε δωτή.

"Πόσα ζεῦγη τω τείχης τοῦ Κορηνηλίας — Εστάλη υπὸ τοῦ Οικουσελήου Κρέον,

267-268 Μεταχρονώσεις.

1. Τὸ άλας δι τὸ μεταμορφ νὰ γίνη χιών.
2. Ο κύων δι τὸ μεταμορφ νὰ γίνη πόπος.

269-272 Μαγικὸν γράμμα.

Δ' ἀντικαταστάσεων ἐνὸς οἰουδήποτε γράμματος, ἐκάπιστα τῶν κάτωθι λέξεων μετὰ δύο ἄλλων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, νὰ σχηματισθῶσιν ἄλλαι τόσαις: Αριός, αἷμα, πίθης, μωρά.

273-278 Σύνθετας λέξεων.

Μεταβέτων καταλλήλως τὰ γράμματα τῶν κάτωθι δύοδεκα λέξεων, ἀνὰ δύο λαμβανομένων, σηκηάτησον ἐξ κύριας διάρκειας:

"Ολκάς, Κον, Θήρ, αἷμασμα, γρῦλος, ούκ, έαν, μέλος, δλην, κριός, άνα, κρανία.

279. Κρυπτογραφεκόν.

1,2,3,4,5,6,7,8,9,10. = Πόλις Ἀστακή.
2,8,4,6. = μέρος νοσορόν.
3,4,1,7. = δένδρον.
4,3,7,6,1,6. = αἰθόστις.
5,1,6. = πρόσωπον προσφίλες.
6,7,8,7,10,1,6. = νῆσος.
7,8,8,4,6. = ἀντωνυμία.
8,5,3,7. = δργανον μουσικόν.
9,3,7. = θεά.
10,9,8,4,6. = νῆσος τοῦδιγαίου.

Εστάλη υπὸ τοῦ Ανοικτοκρέδου

ΑΥΣΕΙΣ

τὸν πιναπατικόν, δεκτήσον τὸ 23-30 Μαρτίου 1896.

167 Δρῦς, ίν., — 168. Εστία, ιστία. — 169.

"Αρης.

170. Λ. Δ. Η. — 171. Δαλαμανίρα.
Ε. Α. Δ. — 172-176. Η ἀντι-
ΗΡΡ. κατάστασις γίνεται διὰ
ΕΑΒΕΤΙΑ τῶν γράμματων α καὶ ι.
ΣΙΝ αἱ δὲ σχηματιζόνται λέξεις: Αλκαίος, κα-

Ε Ο Ο Κ Σ Υ ρωτίς, μεσταῖος, αὐλίκος,

καλαίω. — 177 - 180. 1, Ροδανός, 2, Τά-

μετοίς, 3, Δούναβις, 4, Αἴτιος. — 181 - 185.

1, Όνος, 2, Πόρος, 3, Ορος. 4, ("Αχιρο"). 5,

Νότος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Δι λέπτων στέλλονται μέχρι 25 Ιουλίου 1896

263. Λεξιγράφος.
Τοῦ πηρῆ μέγας βασιλεύς. Τὸ δημοσίου πολλοῖς, τὸ δὲ ἄλλο δημοσίου μου εἶναι καὶ πάλιν ὄνομα μονάρχου ἐπιστήμου, καθ' οὐ τὸ πάλαι ἐνέσκηψε ἀτυχήματα πανώλης.

264. Στοιχειόδημ